

(från Nina Nyberg)

Raumo den 11 Okt. 1896.

Min älskade far och mina kära
systor! Hela månaden här har jag
velat skrifa till er, men då den der
"nyheten" som jag ju alltid tyckte jag
skulle tala om, dröjde så länge så
blef pappa älskade utan välkomst-
helsing och Tosti med, men om den
nu kommer litet sent så är det ju inte
så farligt. Så skönt att veta att ni ären
välbehållna i egna hemmet igen och
att pappa är rask, som B skref. Och
Eja och Seke der med, det är ju allt
som det skall vara - godt och trifsamt
för far käre. Jag kommer mig nu inte
till udden, som jag så tänkte när jag
lemnade den, j. har varit så länge
borta från egna hemmet att det skall
bli mkt mkt kärt att komma dit igen
ju förr dess hellre.

Jag behöfver nog annu hjälpa och kon känner sig så alldeles önn
som manna. Och så måste ju ill. resa bort på ngn vecka. Det bli nog svart för
Jag tiller, han har nog litet skamt bort henne.

Har ha vi nog haft det så trifsamt
och godt tillsammans, så inte skulle
jag längta härifrån annars, om inte
min allra käraste vore der - kan förstås
Ni ha suttit och arbetat och spungit
och M. har läst högt och så ha vi rik-
tigt gått ut för att spatsera, hvilket
jag just aldrig annars brukar göra.
Jag har gjort besök hos Raunospets-
knypplerskorna der de sitta så flitigt
med sina dynor, det var så trefligt att
se, utmärkt vackra spetsar hollo de på
med. Ledsamt att arbetet så lär hålla
på att afta af brist på afsättning. Ge-
nom gemensamma ansträngningar ha
dock stadsborna fått ihop en kassa för
hvilken det uppköpes deras arbeten, som
man sedan försöker att sända kring lan-
det till salu. Billiga äro de här. - Ni få
nu bara denna lilla helsning i dag i
Mikkis bref, en annan gång mera.
En stor och varm omfamning till er
alla mina kära kära! från er sinne

Om att jag som en tankt, skulle g. resa härifrån i lördag den 18 men det
är ej riktigt säkert ännu. Det beror på om vi få nog hvi i stället för mig.